

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

TERUGTREKKEN

Hof van Discipline nr. 3456

(*mrs. Peeperkorn, Van der Hel, Kiers-Becking, Hooykaas en Fiévez*)

Raad van Discipline Amsterdam, 2 juli 2001

(*mrs. Kist, Goppel, Hamming, Klaver en Meijer*)

De advocaat mag zich niet op een ongelegen moment uit een zaak terugtrekken en dient zorgvuldig te werk te gaan teneinde de belangen van de cliënt niet te schaden.

- *Advocatenwet artikel 46 (3 Wat een behoorlijk advocaat betaamt tegenover de wederpartij)*
- *Gedragsregels 9, 22, 25, 27*

Feiten

Sinds 1995 is mr. Y en vervolgens ook mr. X opgetreden als advocaat van klager. De werkzaamheden van mr. Y betroffen vooral bijstand in verschillende geschillen, met name in een geding tegen voetbalclub A. Mr. X heeft voor klager vooral werkzaamheden verricht die verband hielden met bemiddeling door klager bij de transfer van beroepsvoetballers.

Met betrekking tot het geding tegen voetbalclub A heeft mr. Y met klager een honorariumafspraken gemaakt op basis van gewerkte uren. Voor zijn werkzaamheden bij het bemiddelen van transfers hebben partijen een afspraak gemaakt die inhield dat mr. Y voor 10% deelt in de opbrengst die klager ontvangt van de speler en/of voetbalclub.

Klager heeft de voetbalmakelaar Z bij mrs. X en Y geïntroduceerd. Mr. X heeft een overeenkomst geredigeerd houdende samenwerking tussen klager en Z bij het bemiddelen van Braziliaanse voetballers, waarbij zij de bemiddelingsfee gelijk delen. Deze overeenkomst hebben klager en Z op 16 januari 1998 ondertekend.

Mr. X heeft klager en Z in januari 1998 vergezeld naar Brazilië. Die reis heeft geresulteerd in een transfer uit hoofde waarvan de bemiddelingsfee van f 300.000 is betaald. Daarvan heeft klager f 135.000 ontvangen. Klager heeft omstreeks maart 1998 f 67.229 aan mrs. X en Y betaald.

In de zomer van 1998 heeft klager bemiddeld bij de transfer van een andere speler. Daarbij heeft klager mrs. X en Y niet betrokken. Daarop heeft mr. X zonder overleg met klager bij Z een rekening ingediend voor 50% van het aandeel van klager in de desbetreffende bemiddelingsfee. Mr. X heeft dat gedaan teneinde druk op klager uit te oefenen om ook over deze transfer af te rekenen.

Bij brief van 10 november 1998 heeft Z de betreffende samenwerkingsovereenkomst met klager opgezegd tegen 11 februari 1999.

Bij brief van 2 juni 1999 heeft mr. Y aan klager bericht dat hij niet langer als advocaat en procureur van klager in de procedure tegen voetbalclub A zal optreden. Bij brief van 26 juli 1999 heeft mr. Y klager een akte onttrekking procureur toegezonden met de mededeling dat hij deze ter rolle van de rechtbank van 28 juli 1999 zou nemen. Mr. Y heeft vervolgens ter rolle van 8 september 1999 in het geschil met voetbalclub A zijn bediening van procureur van klager neergelegd.

Inhoud van de klacht

De klacht houdt zakelijk weergegeven in:

1. mr. X heeft in strijd met art. 46 Advocatenwet deloyaal jegens klagers gehandeld door na opzegging van de samenwerkingsovereenkomst met Z als advocaat op te (blijven) treden voor Z;
2. mr. Y heeft in strijd met art. 46 Advocatenwet zijn werkzaamheden voor klager in de procedure tegen voetbalclub A neergelegd, heeft zich met een beroep op onbetaalde declaraties als procureur onttrokken en voorts overdracht van dossiers aan de door klager beoogde opvolgend advocaat afhankelijk gesteld van betaling van zijn declaraties.

Overwegingen raad

Met betrekking tot klachtonderdeel 1 overweegt de raad onder meer dat klager geen exclusiviteit heeft bedongen ter zake van de door mr. X voor klager te verrichten (bemiddelings)werkzaamheden. Het stond mr. X dan ook vrij eveneens andere voetbalmakelaars, waaronder Z, bij te staan. Mr. X had bij de behartiging van de belangen van Z vanwege zijn eerdere werkzaamheden voor klager geen onterechte voor-sprong, terwijl mr. X geen bemiddelingswerkzaamheden verricht op de Braziliaanse voetbalmarkt en daarmee ook niet werkzaamheden naar zichzelf of Z heeft toegetrokken die klager zelf in het kader van de samenwerkingsovereenkomst met bijstand van mr. X had willen uitvoeren. Mr. X heeft zich niet zodanig gedragen dat klager mr. X daarvan een tuchtrechtelijk verwijt kan maken.

Met betrekking tot klachtonderdeel 2 overweegt de raad dat het een advocaat vrij staat de behandeling van een zaak neer te leggen wanneer hij van oordeel is dat de vertrouwensrelatie tussen hem en zijn cliënt is verbroken, zij het dat een advocaat zich niet op een ongelegen moment mag terugtrekken en daarbij zorgvuldig te werk moet gaan teneinde de belangen van de cliënt niet te schaden. De omstandigheid dat de cliënt de declaraties van de advocaat niet betaalt, kan rechtvaardigen dat een advocaat zich uit de zaak terugtrekt. Hoewel mogelijk is dat klager met zijn betaling de declaraties van mr. Y heeft voldaan, is naar het oordeel van mr. Y de vertrouwensrelatie met klager komen te ontbreken, zodat mr. Y zich in beginsel uit de voor klager bedoelde zaak tegen voetbalclub A mocht terugtrekken. Hoewel mr. Y er beter

aan gedaan had om niet wanbetaling van klager in de akte van onttrekking te vermelden, had een neutraal gestelde akte van onttrekking tot hetzelfde resultaat geleid. Bovendien nemen zo weinigen kennis van de inhoud van een dergelijke akte, dat klager door de vermelding van wanbetaling als onttrekkingsgrond geen schade heeft ondervonden.

Reeds voor de wijziging van gedragsregel 22 in het najaar van 1998, toen afgifte van het dossier aan de opvolgend advocaat – onder door de deken te stellen voorwaarden – nog niet verplicht was, bracht regel 27 vierde lid met zich mee dat de advocaat van zijn retentierecht behoedzaam gebruik diende te maken.

Gelet op het feit dat gedragsregel 22 ten tijde van het beroep op retentierecht van mr. Y nog maar zeer recent was gewijzigd, mr. Y (kopie van) de processtukken via klager ter beschikking van een opvolgend advocaat heeft gesteld en klager niet tussentijds kenbaar heeft gemaakt belang bij afgifte van het dossier te hebben, is niet voldoende komen vast te staan dat mr. Y ter zake van het onder zich houden van het dossier klachtwaardig zou hebben gehandeld.

Overwegingen hof

De raad heeft de klacht tegen mr. X ongegrond verklaard. De daartegen gerichte grief heeft succes. Uit vrees dat klager hem ter zake van de tweede transfer niet zou betalen heeft mr. X zijn declaratie ingediend bij de zakenpartner van klager, de voetbalmakelaar Z. Mr. X deed dit onverwacht, zonder klager daarin te kennen en met de bedoeling om, zoals hij heeft verklaard, druk op klager uit te oefenen. Een zodanig handelen is niet alleen een schending van de geheimhouding waarop klager jegens mr. X, als zijn advocaat, ook met betrekking tot hun financiële relatie in beginsel aanspraak kan maken. Het is tevens geschikt om klager tegenover zijn zakenpartner Z in diskrediet te brengen. Dit gedrag is ook daarom onbetamelijk, omdat deze declaratie een naar het oordeel van het hof exorbitant hoog bedrag betrof. Voorts, omdat het bij deze declaratie ging om een contingency fee, waarvan het bedingen in strijd is met gedragsregel 25. Ten slotte, omdat – bij gebreke van een deugdelijke bevestiging door mrs. X en Y – niet is gebleken dat deze declaratie berustte op een metterdaad gemaakte afspraak (die dan zou hebben ingehouden dat klager mrs. X en Y maar liefst de helft van zijn bemiddelingsfee zou betalen). Door aldus te handelen heeft mr. X zich – opvallend – deloyaal gedragen jegens klager, zijn cliënt. Niet te verwonderen is dat klager een verband legt tussen dit gedrag van mr. X en het opzeggen door Z, enige maanden later, van de samenwerking met klager. In zoverre slaagt de grief.

Niet kan worden geoordeeld dat het mr. X niet vrij stond tevens als advocaat van Z op te treden. Klager en Z hadden wat hun samenwerking betreft dezelfde en derhalve geen conflicterende belangen. Hun samenwerking was, naar blijkt uit de overeenkomst van 16 januari 1998, beperkt tot bemiddeling bij de transfer van Braziliaanse voetballers. Niet is gebleken dat klager en Z voor het overige (niet aanstonds overbrugbare) belangenconflicten hebben gehad, waarin mr. X aanleiding had moeten zien niet meer voor Z – en voor klager – op te treden.

De raad heeft de klacht tegen mr. Y ongegrond verklaard. De daartegen gerichte grief heeft eveneens succes. Het hof acht de uitoefening door mr. Y van een retentierecht op het dossier en zijn onttrekking als procureur van klager in het geding tegen voetbalclub A wegens gestelde wanbetaling van declaraties in ernstige mate tuchtrechtelijk verwijtbaar. Mr. Y heeft dat immers gedaan in weerwil van de betaling door klager van f 67.229. Deze betaling hebben mrs. X en Y niet (mede) toegerekend aan de openstaande declaraties van mr. Y doch is door hen blijkbaar uitsluitend beschouwd als betaling van de contingency fee die was overeengekomen voor de assistentie door mr. X bij de eerdergenoemde transfer. Voorzover mr. Y heeft aangevoerd dat hij niet betrokken was bij die contingency fee gaat dit niet op. Mrs. X en Y waren kantoorgenoten, klager was een cliënt van mr. Y en mr. Y was betrokken bij het bedingen van een contingency fee.

Niet is gebleken dat mr. Y zich als procureur in het geding met voetbalclub A heeft onttrokken omdat, zoals de raad overweegt, de vertrouwensrelatie met klager was komen te verbreken. Mr. Y heeft uitsluitend als reden voor het beëindigen van de relatie aangevoerd dat klager zijn declaraties onbetaald liet. Eerder echter had mr. Y bij brief aan klager bevestigd dat klager die declaraties diende te betalen na het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis inzake voetbalclub A.

Klager heeft in hoger beroep aangevoerd dat mr. Y zich in het geding tegen voetbalclub A op een cruciaal moment als procureur heeft onttrokken. Daarvan is echter niet gebleken. In het bijzonder moet gelden dat de tijd tussen de brief van 2 juni 1999 waarin mr. Y aan klager zijn voornemen zich aan de zaak te onttrekken aankondigde en de rolzitting van 8 september 1999 waarop hij dat voornemen heeft uitgevoerd, voor klager redelijkerwijs voldoende moet zijn geweest om een opvolgend procureur opdracht te geven het proces voort te zetten. Bovendien heeft mr. Y, zoals de raad heeft overwogen, in dezelfde tijd kopieën van de processtukken aan klager ter beschikking gesteld.

De beslissing van de raad kan derhalve jegens mrs. X en Y niet in stand blijven.

Volgt

Vernietiging van de beslissing van de raad en in zoverre opnieuw recht doende:

- verklaart de klacht tegen mr. X gegrond, onder oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing;
- verklaart de klacht tegen mr. Y gegrond, onder oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.

EX-ECHTGENOTEN

Hof van Discipline, 18 januari 2002, nr. 3269

(mrs. Fransen, Bekkers, Thunnissen, Boumans en Knottnerus)

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 4 september 2000

(mrs. Mertens-Steeghs, Peeters, Theunissen, Erkens en De Bont)

Advocaat treedt in een echtscheidingsprocedure op voor beide echtgenoten en in daaropvolgende verwante procedures voor één van hen tegen de ander. Dit is een handelen in strijd met de norm.

- *Advocatenwet art. 46 (2.4.2 Tegenstrijdige belangen van verschillende cliënten)*
- *Gedragsregel 7*

Feiten

In 1996 treedt mr. X op als advocaat van klager en diens echtgenote in een echtscheidingsprocedure. Hij stelt een gemeenschappelijk verzoekschrift en een echtscheidingsconvenant op. In augustus van dat jaar wordt de echtscheiding uitgesproken. Op basis van het echtscheidingsconvenant wordt een notariële verdelingsakte gepasseerd, aan welke akte klager meewerkt. In 1997 dient klager een verzoekschrift in tot wijziging van alimentatie, waarbij hij zich laat bijstaan door een andere advocaat. Mr. X treedt in dat kader op als advocaat van de vrouw. Ook in een in 1998 door klager aangevangen procedure tot vernietiging van het echtscheidingsconvenant treedt mr. X op als advocaat van de vrouw.

Klacht

Mr. X heeft onjuist gehandeld door de ex-echtgenote van klager bij te staan in de alimentatieprocedure en de procedure tot vernietiging van het echtscheidingsconvenant.

Overwegingen raad

Teneinde belangenconflicten te voorkomen is in artikel 7 lid 1 van de Gedragsregels voor advocaten bepaald dat de advocaat zich niet met de behartiging van de belangen van twee of meer partijen mag belasten indien de belangen van deze partijen tegenstrijdig zijn, of een daarop uitlopende ontwikkeling aannemelijk is. Met die bepaling is voor advocaten geen absoluut verbod gegeven om in echtscheidingsprocedures voor beide partijen op te treden. Er zijn immers situaties denkbaar dat één advocaat het gemeenschappelijk belang van de echtgenoten kan dienen. Omdat naast het gemeenschappelijk belang van partijen echter ook min of meer per definitie tegenstrijdige belangen bestaan, past de advocaat hier bij uitstek behoedzaamheid en zorg.

De leden 2 en 3 van Gedragsregel 7 houden expliciet in dat de advocaat die de belangen van twee partijen behartigt in het algemeen verplicht is zich geheel uit de zaak terug te trekken zodra een niet-aanstands overbrugbaar belangenconflict ontstaat, alsook dat de advocaat die zich aldus van de ene partij heeft teruggetrokken in die zaak of in de voortzetting daarvan niet mag optreden tegen de partij ten aanzien waarvan hij zich heeft teruggetrokken.

Het belang van dergelijke regels is evident. Een cliënt mag verwach-

ten dat zijn advocaat uitsluitend voor zijn belangen zal werken. Gelijkijdige werkzaamheden voor andere cliënten in dezelfde zaak zijn slechts toelaatbaar wanneer en zolang de belangen van de verschillende cliënten parallel lopen. Wat een cliënt zeker niet hoeft te verwachten is een advocaat die zich in dezelfde zaak tegen hem keert door vanaf een bepaald moment nog uitsluitend de belangen van de op dat moment tot wederpartij geworden medecliënt te behartigen.

Mr. X heeft in strijd met deze norm gehandeld. De in 1997 en 1998 door klager tegen de vrouw gestarte procedures hingen ten nauwste samen met de eerdere echtscheidingsprocedure en het daarin opgestelde echtscheidingsconvenant. Het verstrijken van een periode van een jaar of langer tussen de eigenlijke echtscheidingsprocedure en de daaropvolgende procedures over de afgesproken alimentatie en de inhoud van het echtscheidingsconvenant doen daar niet aan af. Onjuist is daarom het verweer dat het niet om dezelfde zaak zou gaan. Mr. X had zich in verband met het tussen klager en zijn vrouw gerezen conflict als advocaat van hen beiden moeten terugtrekken, derhalve ook als advocaat van de vrouw.

De raad verklaart de klacht gegrond en legt mr. X de maatregel op van enkele waarschuwing.

Overwegingen hof

Het hof is met de raad van oordeel dat de in 1997 en 1998 door klager tegen zijn ex-echtgenote begonnen procedures (tot wijziging van alimentatie en tot vernietiging van het echtscheidingsconvenant) ten nauwste samenhangen met de eerdere echtscheidingsprocedure en het daarin opgestelde echtscheidingsconvenant. Het stond mr. X daarom niet vrij om in de in 1997 en daarna gevoerde procedures als advocaat van klagers ex-echtgenote tegen klager op te treden, ook al had klager inmiddels een andere advocaat en was het convenant in juni 1996 door partijen getekend en de echtscheiding in augustus van datzelfde jaar uitgesproken.

In dit verband heeft de raad terecht gewezen op lid 2 van Gedragsregel 7, dat als een uitwerking gezien kan worden van de in artikel 46 neergelegde regel dat een advocaat dient te handelen zoals een behoorlijk advocaat betaamt. De raad heeft bij zijn oordeel ook lid 3 van Gedragsregel 7 betrokken. Blijkens de op dit lid gegeven toelichting ziet lid 3 op het geval dat een advocaat zich om een andere reden van één of meer van de partijen heeft teruggetrokken dan een belangenconflict, welk geval zich hier niet voordoet.

Volgt: bekrachtiging.

ONBETROUWBARE KOPIEËN

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 21 januari 2002

(mrs. Van Boven, Brouwer, Van den Dries, Hengeveld en Maat)

De rechter en de wederpartij moeten er op kunnen vertrouwen dat door een advocaat in het geding gebrachte kopieën van originele stukken conform de originelen zijn. Laakbaar handelen van een advocaat die een gedeelte van de tekst deed weglakken.

- *Advocatenwet art. 46 (3.3.7 Wat nooit geoorloofd is; 4.1 Rechters)*
- *Gedragsregel 30*

Feiten

Een cliënt van mr. X is werkzaam geweest bij de klager. In de arbeidsovereenkomst was een relatie/concurrentiebeding overeengekomen.

De arbeidsovereenkomst is geëindigd en de cliënt van mr. X is in dienst getreden bij een ander bedrijf. Tussen die laatste is in artikel 9 van de arbeidsovereenkomst overeengekomen:

‘De bijlage met bijzondere bepalingen inhoudende: a) concurrentiebeding en geheimhoudingsverklaring vormen een onlosmakelijk geheel met deze arbeidsovereenkomst’.

De klager heeft een procedure aanhangig gemaakt tegen de cliënt van mr. X omdat deze het tussen hem en de klager geldende relatie/concurrentiebeding zou hebben overtreden en een boete zou hebben verbeurd.

In het kader van onderhandelingen voorafgaand aan de procedure heeft mr. X aan de klager een exemplaar van de (nieuwe) arbeidsovereenkomst toegezonden, waarin artikel 9 niet was weggelakt. Naast artikel 9 was geschreven: *‘S, wil je dit artikel bij het kopiëren afplakken?’*

In de procedure heeft mr. X een conclusie van antwoord genomen en daarbij een kopie overgelegd van de arbeidsovereenkomst tussen zijn cliënt en de nieuwe werkgever waarin het eerder geciteerde artikel 9 niet was meegekopieerd.

Overwegingen raad

Het staat vast dat mr. X een stuk waarvan hij wist dat het onvolledig was aan de rechter heeft gepresenteerd. De rechter alsook de wederpartij moet erop kunnen vertrouwen dat door een advocaat in het geding gebrachte kopieën van originele stukken conform de originele zijn.

Op de advocaat rust dienaangaande een bijzondere zorgplicht.

Nu het weggelakte artikel 9 handelt over een concurrentiebeding dat geldt tussen de cliënt van mr. X en zijn nieuwe werkgever kan aan dit artikel een argument worden ontleend voor de stelling dat de cliënt van mr. X bij zijn nieuwe werkgever een functie had waarin hij in een concurrerende positie met zijn oude werkgever trad. Onder die omstandigheden rustte op mr. X een verhoogde zorgplicht bij het in het geding brengen van een kopie van de arbeidsovereenkomst. Die zorgplicht is door mr. X in hem ernstig aan te rekenen mate geschonden.

Mr. X heeft er ter zitting blijk van gegeven in te zien dat zijn gedrag laakbaar was en heeft er op gewezen dat hij een tuchtrechtelijk schoon verleden heeft.

De raad meent dat oplegging van een maatregel van voorwaardelijke schorsing in beginsel op zijn plaats zou zijn gezien de ernst van de misslag, maar zal, omdat mr. X doordrongen is van die ernst, volstaan met oplegging van de maatregel van berisping.

Volgt

Volgt gegrondverklaring van de klacht met oplegging van de maatregel van berisping.

SELECTIE VAN STUKKEN

Raad van Discipline Leeuwarden, 1 februari 2002

(mrs. Van Riessen, Groenewegen, Meijer, Vogelsang en Winkel)

De advocaat is vrij in de aanpak van de zaak en derhalve in het selecteren van stukken die hij aan de rechter overlegt, maar indien de selectie verkeerd uitpakt kan hij daarvoor (tuchtrechtelijk) aansprakelijk worden gehouden.

- *Advocatenwet art. 46 (1.4.3 Andere verzuimen)*
- *Gedragsregel 4*

Feiten

Mr. X treedt op als advocaat van klager. In een procedure verklaart de rechtbank klager niet-ontvankelijk in zijn vorderingen wegens verjaring. Mr. X stelt namens klager hoger beroep in. Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank met veroordeling van klager in de proceskosten.

Klacht

Mr. X heeft verzuimd bij de rechtbank en/of het hof stukken – die hem ter beschikking stonden – in het geding te brengen waaruit zou kunnen blijken dat een beroep op verjaring, zoals door de gedaagden/geïntimeerden gedaan, niet kon slagen. Klager heeft daarbij met name het oog op twee brieven d.d. 17 januari 1995 en 15 mei 1993.

Overwegingen raad

De raad stelt voorop dat hem niet de bevoegdheid toekomt te beoordelen of de verjaring van de vorderingen door genoemde brieven zou zijn gestuit. Dat oordeel en de beslissing daarover zijn voorbehouden aan de (civiele) rechter. Voorts overweegt de raad dat een advocaat voor het – in overleg met zijn cliënt – te voeren beleid een ruime mate van vrijheid toekomt en dat in het algemeen een tuchtrechtelijk ingrijpen eerst aangewezen kan zijn indien de advocaat in de aan hem toevertrouwde zaak kennelijk onjuist heeft behandeld, waardoor de belangen van de cliënt (kunnen) worden geschaad.

In zijn brief d.d. 16 maart 1999 heeft klager naar aanleiding van de door mr. X opgestelde memorie van grieven gewezen op het belang van de beide brieven in verband met de verjaring van de vorderingen. Ondanks de indringende waarschuwing van klager in verband met de verjaring aan die twee brieven in hoger beroep aandacht te schenken, heeft mr. X dat niet gedaan. Zoals hiervoor overwogen is de advocaat vrij in de aanpak van de zaak en derhalve in het selecteren van stukken die hij aan de rechter overlegt, maar indien de selectie verkeerd uitpakt kan hij daarvoor (tuchtrechtelijk) aansprakelijk worden gehouden. Mr. X heeft (kennelijk) gemeend genoemde brieven niet in het geding te hoeven brengen om de niet-ontvankelijkheid wegens verjaring der vorderingen te kunnen aantasten. Hij heeft daarvoor een andere weg gekozen, die echter niet heeft geleid tot het nagestreefde doel. Hij heeft daarmee het risico genomen, waarvoor hij als advocaat verantwoordelijk is, dat de rechter van belangrijke feiten verstoken blijft om een beroep op verjaring te passeren. Onder handhaving van het hiervoor geformuleerde uitgangspunt is de raad van oordeel dat

van de door klager genoemde brieven op voorhand niet gezegd kan worden dat zij in het geheel geen betekenis hebben voor de vraag of daarmee de verjaring van de vordering(en) zou zijn gestuit. Ter zitting van de raad heeft mr. X er blijk van gegeven dat die brieven – ook in zijn visie – wel degelijk betekenis hadden voor de beantwoording van die vraag. Ter zitting heeft hij er op gewezen, dat volgens hem de brief d.d. 15 (kennelijk is bedoeld: 17 – *bew.*) januari 1995 met dat doel (ook) aan de memorie van grieven, waarin naar die brief werd verwezen, was gehecht. Mr. X heeft dat echter niet kunnen staven. Desgevraagd bleek hij niet in staat aan de raad (alsnog) een afschrift van die memorie over te leggen. Nu het hof in zijn arrest heeft overwogen dat die brief zich niet in het procesdossier bevond, moet het er voor worden gehouden dat een en ander niet is geschied.

Op grond van het vorenstaande oordeelt de raad dat mr. X, hoewel hij de betekenis van de brieven voor de vraag of de vorderingen al dan niet waren verjaard kennelijk heeft beseft, desondanks heeft verzuimd deze in het geding te brengen. Dit wettigt de conclusie dat mr. X door zijn wijze van selecteren van de stukken de verjaringskwestie niet zorgvuldig heeft behandeld.

De raad verklaart de klacht gegrond en legt ter zake aan mr. X een berisping op. De raad spreekt uit dat mr. X jegens klager niet de zorgvuldigheid heeft betracht die een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt.

TEGENSTRIJDIGE BELANGEN

Hof van Discipline, nr. 3299, 8 februari 2002

(mrs. Zwitser-Schouten, Beker, Heidinga, Gründemann en Goossens)

Raad van Discipline Arnhem, 30 oktober 2000

(mrs. Van Ginkel, Bemelmans, Van Halder, Van de Loo en Van Wijmen)

Het behartigen van tegenstrijdige belangen van verschillende cliënten.

- *Advocatenwet artikel 46 (2.4.2 Tegenstrijdige belangen van verschillende cliënten)*
- *Gedragsregel 7*

Feiten

Klager was directeur van A B.V. Klager bezat, evenals B, adjunct-directeur van A B.V., ongeveer een vijfde van de aandelen in A B.V. De vader van klager bezat ongeveer drie vijfde van de aandelen. A B.V. was oorspronkelijk een familiebedrijf van de familie A. In verband met financiële problemen is in 1999 op advies van de accountant van A B.V. advies ingewonnen bij mr. X. Een eerste bespreking heeft plaatsgevonden tussen mr. X, de accountant van A B.V., klager, de vader van klager en B. Mr. X kreeg de opdracht om de mogelijkheden voor continuering van A B.V. te onderzoeken. Een maand na voormelde bespre-

king heeft mr. X klager kenbaar gemaakt geen mogelijkheden te zien voor continuering van A B.V. en geadviseerd te overwegen om surseance van betaling van A B.V. aan te vragen dan wel eigen aangifte faillissement te doen. Klager heeft mr. X verzocht hem bij te staan in verband met zijn voornemen na faillissement de activa over te nemen en de activiteiten van de onderneming van A B.V. voort te zetten. Daartoe was mr. X niet bereid. Kort daarna heeft B een afspraak met mr. X gemaakt en met hem gesproken over een ondernemingsplan voor het geval het definitief verkeerd zou aflopen met A B.V. Mr. X heeft vervolgens aan C opdracht verleend tot taxatie van de (bedrijfs)inventaris van A B.V. In een begeleidende brief heeft mr. X aan C medegedeeld dat B één van de beoogde doorstarters van A B.V. is. B heeft met een derde de activa van A B.V. overgenomen tegen betaling van een lumpsum die is berekend mede op basis van het rapport van C. B is bij die transactie begeleid door mr. X.

Inhoud van de klacht

Klager heeft zich erover beklaagd dat mr. X zich niet heeft gedragen zoals een behoorlijk advocaat betaamt door de belangen van twee partijen te behartigen terwijl duidelijk geweest moet zijn dat deze belangen tegenstrijdig waren.

Overwegingen raad

Mr. X is aanvankelijk opgetreden als adviseur van A B.V. Het is evident dat het belang van de aandeelhouders parallel liep met het belang van A B.V., te weten het voortbestaan van de onderneming. De aandeelhouders konden dan ook menen dat mr. X niet alleen de vertrouwenspersoon van A B.V. maar ook hun gezamenlijke vertrouwenspersoon was. Mr. X had dit ook zo moeten begrijpen. Toen op enig moment de belangen van de afzonderlijke aandeelhouders niet meer parallel liepen stond het mr. X niet meer vrij om, na op klagers verzoek om verdere bijstand afwijzend te hebben gereageerd, wel voor B op te gaan treden. De belangen van klager en van B waren immers inmiddels tegengesteld geworden. Door voor B op te gaan treden heeft mr. X het door klager in hem gestelde vertrouwen beschaamd. Meer in het bijzonder kan mr. X worden verweten dat hij achter de rug van klager om, toen nog directeur van de onderneming, opdracht heeft gegeven tot taxatie van de activa van de onderneming, alsmede dat hij later tegen klager is gaan ageren in verband met een concurrentiebeding. Dat mr. X met zijn bijstand aan B het belang van de onderneming voor ogen heeft gehad doet aan het voorgaande niet af. Dat belang had ook door een andere advocaat gediend kunnen worden.

Volgt

Gegronde verklaring van de klacht onder oplegging van een berisping.

Beslissing hof

Bekrachtigt de beslissing van de raad. ●